

БУВ СОБІ ЖУРАВЕЛЬ

УКРАЇНСЬКІ ЖАРТІВЛИВІ ПІСНІ
НЕБИЛИЦІ
СКОРОМОВКИ
ТА
ЛІЧИЛКИ

КИЇВ «МУЗИЧНА УКРАЇНА» 1993

— 4767 —

ПІСНІ

БУВ СОБІ ЖУРАВЕЛЬ

Повільно

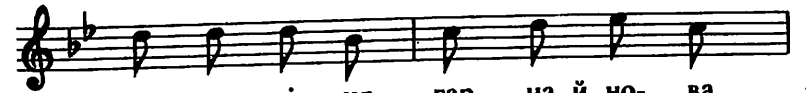

Був со-бі жу-ра-вель та жу-ра-воч-ка,

на-ко-си-ли сін-ця пов-ні я-сель-ця!

Швиденько

На-ша піс-ня гар-на й но-ва,

по-чи-най-мо ї-ї зно-ву.

Був собі журавель та журавочка,
Накосили сінця повні ясельця!
Наша пісня гарна й нова,
Починаймо її знову.

КОЗУНЮ-ЛЮБУНЮ

Швиденько

Ко-зу-ню лю-бу-ню, при-стань до ме-не,
ні-чо-го не бу-деш ро-би-ти в ме-не:
у ме-не во-ди-ця ві-кон-цем те-че,
у ме-не го-роб-чик хлі-ба на-пе-че.
у ме-не ли-си-ці спе-чуть па-ля-ни-ці,
у ме-не вед-мідь із-ва-рить о-бід.

Козуню-любуню, пристань до мене,
Нічого не будеш робити в мене:
У мене водиця віконцем тече,
У мене горобчик хліба напече.
У мене лисиці спечуть паляниці,
У мене ведмідь ізварить обід.

ТАНЦЮВАЛИ МИШІ

Жваво

Тан-цю-ва-ли ми-ші
по ба-би-ній хи-жі,
ста-ло ба-бі за та-нець -
з'ї-ли ми-ші бу-ханець.

Танцювали миші
По бабиній хижі,
Стало бабі за танець —
З'їли миші буханець.

БІГЛО, БІГЛО КОЗЕНЯТКО

Швиденько, жалібно

Біг-ло, біг-ло
ко-зе-нят-ко льод-ком,

льод- ком; за ним,
за ним ца- пок
Спокійно
слід- ком. Во- но біг- ло
то- пи- ти- ся, за ним ца- пок ди- ви- ти- ся.
Суворо
"Стій, ко- зо, не то- пи- ся,
ще й на ме- не по- ди- ви- ся!"

Бігло, бігло козенятко льодком, льодком,
За ним, за ним цапок слідком.
Воно бігло топиться, за ним цапок дивитися.
Воно бігло в ополонку, його цапок за головку:
— Стій, козо, не топися, ще й на мене подивися!

ТА ВНАДИВСЯ ЖУРАВЕЛЬ

Жваво

Та вна- див- ся
жу- ра- вель, жу- ра- вель до ба-
би- них ко- но- пель, ко- но- пель!
Та- ки, та- ки жу- ра- вель,
та- ки, та- ки но- са- тий!
та- ки, та- ки ци- ба- тий,
Та- ки, та- ки диб- ле,
ко- но- пель- ки щип- ле.

Та внадився журавель, журавель
До бабиних конопель, конопель.
Таки, таки журавель,
Таки, таки цибатий!
Таки, таки носатий,
Таки, таки дибле,
Конопельки щипле.

Ой я тому журавлю, журавлю
 Києм ноги переб'ю, переб'ю,
 Таки, таки журавель,
 Таки, таки цибатий!
 Таки, таки носатий,
 Таки, таки дибле,
 Конопельки щипле.

Та щоб же він не дибав, не дибав,
 Конопельок не щипав, не щипав.
 Таки, таки журавель,
 Таки, таки цибатий!
 Таки, таки носатий,
 Таки, таки носатий,
 Таки, таки дибле,
 Конопельки щипле.

Оце тобі журавель, журавель,
 Щоб не займав конопель, конопель.
 Таки, таки журавель,
 Таки, таки цибатий!
 Таки, таки носатий,
 Таки, таки дибле,
 Конопельки щипле.

ТРИ КУЛИКИ ЧАЙКУ ЛЮБИЛИ

Рухливо

Три ку-ли-ки чай-ку лю-би-ли,
 зе-ле-ну за-пас-ку ку-пи-ли:

о-це то-бі, ча-єч-ко, пла-та,
 що в те-бе го-лів-ка чу-ба-та!

Три кулики чайку любили,
 Зелену запаску купили:

— Оце тобі, чаєчко, плата,
 Що в тебе голівка чубата!

Двічі

ДВА ПІВНИКИ

Жваво

Два пів-ни-ки, два пів-ни-ки
 Дві ку-роч-ки, дві ку-роч-ки

го-рох мо-ло-ти-ли.
 до мли-на но-си-ли.

Цап ме-ле, цап ме-ле,
 А ма-лень-ке ко-зе-нят-ко

Два півники, два півники
Горох молотили.
Дві курочки, дві курочки
До млина носили.
Цап меле, цап меле,
Коза насипає,
А маленьке козенятко
На скрипочці грає.
Коза мила, коза мила,
Коза підсипала,
А маленьке козенятко
У дудочку грало.
А вовчок з кулачок
З лісу виглядає:
Як ухопить козенятко
Та далі тікає.
А крук за дрюк,
Пішов доганяти.
А сорока білобока
Пішла розганяти.

ХОДИТЬ ГАРБУЗ

Ходить гарбуз по городу,
Питається свого роду:
— Ой чи живі, чи здорові
Всі родичі гарбузові?
Обізвалась жовта диня,
Гарбузова господиня:
— Іще живі і здорові
Всі родичі гарбузові.
Обізвались огірочки,
Гарбузові сини й дочки:
— Іще живі і здорові
Всі родичі гарбузові.
Обізвалась морковиця,
Гарбузова сестриця:
— Іще живі і здорові
Всі родичі гарбузові.
Обізвались буряки,
Гарбузові свояки:
— Іще живі і здорові
Всі родичі гарбузові.

Обізвалась бараболя,
 А за нею і квасоля:
 — Іще живі і здорові
 Всі родичі гарбузові.
 Обізвався старий біб:
 — Я іздержав увесь рід.
 Ой ти гарбуз, ти перистий,
 Із чим тебе будем їсти?
 — Миску пшона, кусок сала —
 От до мене вся приправа.

ОЙ НЕ ЗНАЛА ГОСПОДИНЯ

Жваво

Ой не зна-ла гос-по-ди-ня,
 а вов-чи-ка сі-рень-ко-го
 як на сві-ті жи-ти
 во-ли-ки го-ни-ти,
 та й на-ня-ла вед-ме-ди-ка
 а зай-чи-ка - Сте-пан-чи-ка
 а ли-сич-ку кур-по-соч-ку
 за плу-гом хо-ди-ти,
 та пе-ред во-ди-ти,
 о-бі-дать но-си-ти.

Як роз-сер-дивсь
 Гос-по-ди-ня
 вед-ме-ди-чок, плу-га по-ла-
 мо-ло-день-ка у ве-ли-кий
 мав, а вов-
 жаль, а зай-
 а ли-
 чи-чок сі-ре-сьонь-кий
 чик - Сте-пан-чи-чок
 сич-ка - кур-по-соч-ка -
 во-ли ро-зіг-нав,
 у ліс по-ска-кав,
 у зе-ле-ний гай.

Ой не знала господиня,
 Як на світі жити,
 Та й найняла ведмедика
 За плугом ходити,
 А вовчика сіренького
 Воли поганяти,
 А зайчика-Степанчика
 Передні водити.

А лисичку-курпосичку
 Обідать носити.
 Оре, оре ведмедичок —
 На шлях поглядає:
 Чужі жінки обід несуть,
 Моєї немає.
 Як розсердився ведмедичок,
 Плужок поламав,
 А вовчичок сіресенький
 Воли розігнав,
 А зайчик-Степанчик
 Снасті розкидав,
 А лисичка-курпосичка
 Горшки та й побила.
 Пішли вони до вдівоньки
 Та за платою:
 Ведмедику тулок меду,
 А вовчику сіренькому
 Крутого барана,
 А зайчику-Степанчику
 Гнилого качана,
 А лисичці-курпосичці
 Жарене куря.

ТА ПРОДАЙ, БАБУСЮ, БИЧКА

Помірно

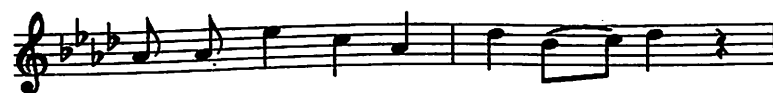

1."Та про- дай, ба- бу-

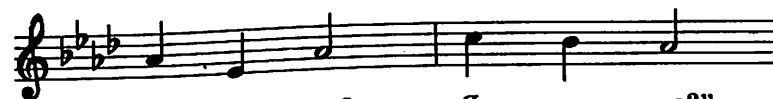

сю, бич- ка!"

14

Та про- дай, ба- бу- сю, бич- ка!"

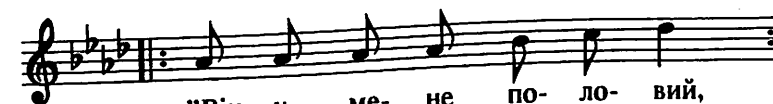
"Я- ко- го? Я- ко- го?"

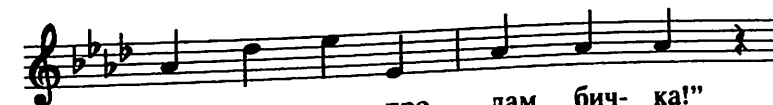
Та й то- го бич- ка й по- ло- во- го,

та то- го бич- ка й по- ло- во- го!"

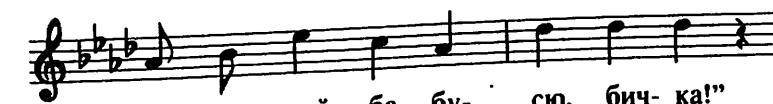
"Він у ме- не по- ло- вий,
 він у ме- не до- ро- гий,--

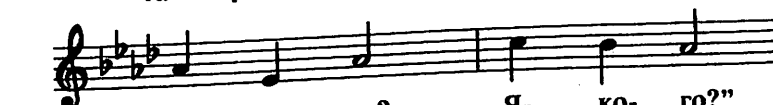
цьо- го не про- дам бич- ка!"

2."Та про- дай, ба- бу- сю, бич- ка,

та про- дай, ба- бу- сю, бич- ка!"

"Я- ко- го? Я- ко- го?"

15

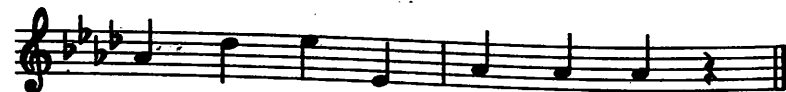
"Та то- го бич- ка сі- ро- го,

та то- го бич- ка сі- ро- го!"

"Він у ме- не сі- рий, сі- рий,
ви- мі- та- є ха- ту й сі- ни,
він у ме- не по- ло- вий,
він у ме- не до- ро- гий.

Цьо- го не про- дам бич- ка!"

— Та продай, бабусю, бичка!
— Якого? Якого?
— Та того бичка й полового!
— Він у мене половий,
Він у мене дорогий, —
Цього не продам бичка!

— Та продай, бабусю, бичка!
— Якого? Якого?
— Та того бичка сірого!
— Він у мене сірий, сірий,
Вимітає хату й сіни,
Він у мене половий,
Він у мене дорогий, —
Цього не продам бичка!

— Та продай, бабусю, бичка!
— Якого? Якого?
— Та того бичка мурого!
— Він у мене мурий, мурий,
Нагодує свині й кури,
Він у мене сірий, сірий,
Вимітає хату й сіни,
Він у мене половий,
Він у мене дорогий, —
Цього не продам бичка!

— Та продай, бабусю, бичка!
— Якого? Якого?
— Та того бичка чорного!
— Він у мене чорний, чорний,
Борозенний ще й моторний,
Він у мене мурий, мурий,
Нагодує свині й кури,
Він у мене сірий, сірий,
Вимітає хату й сіни,
Він у мене половий,
Він у мене дорогий, —
Цього не продам бичка.

ОЙ ПІДУ Я НА БАЗАР

Помірно

Ой пі- ду я

на ба- зар,

та й куп- лю я
ку- роч- ку.

Швиденько

А в ку- роч- ки жов- та ши- я,
що по сі- м'яч- ку хо- ди- ла,
тьох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю я курочку.
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
ТЬох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю я качечку.
Що в качечки ряжки-бряжки,
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
ТЬох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю я павича.
Що в павича чорні брови,
А в качечки ряжки-бряшки,
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
ТЬох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю я барана.
Що в барана круті роги,
А в павича чорні брови,
А в качечки ряжки-бряжки,
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
ТЬох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю кабана.
Що в кабана довгі вуха,
А в барана круті роги,
А в павича чорні брови,
А в качечки ряжки-бряжки,
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
ТЬох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю я корову.
Що корова не ревуха
А в кабана довгі вуха,
А в барана круті роги,
А в павича чорні брови,

А в качечки ряжки-бряжки,
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
Тьох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю кобилу.
Що кобила не іржуха,
А корова не ревуха,
А в кабана довгі вуха,
А в барана круті роги,
А в павича чорні брови,
А в качечки ряжки-бряжки,
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
Тьох да тьох!

НЕБИЛИЦІ

ВИМОЛОТИВ ЧОЛОВІК ГОРОХ

Вимолотив чоловік горох,
Заставляє горох у міх лізти —
Горох не хоче у міх лізти.
Ідіть, миші, горох їсти:
Горох не хоче у міх лізти.
Іди, котя, мишей ловити:
Миші не хочуть горох їсти,
Горох не хоче у міх лізти.
Іди, козо, прут подати, ката бити:
Кіт не хоче мишей ловити,
Миші не хочуть горох їсти,
Горох не хоче у міх лізти.
Ідіть, вовки, козу їсти:
Коза не хоче прут додати, ката бити,
Кіт не хоче мишей ловити,
Миші не хочуть горох їсти,
Горох не хоче у міх лізти.
Іди, стрільче, вовків бити:
Вовки не хочуть козу їсти і т.д.

А КУЛИК НАМИЄ

А кулик намиє,
А чаєчка намиче,
А сорока напряде,
А кочубей витче,
А білії лебеді
Та й убілять на воді,
А білії шукачечки
Да й помиють рубашечки.

ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ

- Зайчику, зайчику, де ти був?
- В темному гаю.
- Розкажи, розкажи пригоду свою.
- Вовчика сірого я в ярок загнав,
Лисоньку рудую в мішок сховав.
- Де сховав? Де сховав?
- В драному мішку.
- Покажи, покажи пійману таку.
- Лисонька рудая, хитра та прудка,
Дірочку вигризла, вилізла з мішка,
А коли вона тікала, то мене перелякала.
Он як!

ОЙ МАВ ЖЕ Я ДВА ВОЛИ

Ой мав же я два воли,
Погнав же я їх до води:
Один сі втопив,
Другий сі загубив.

Ой іду ж я долом, долом
Та за своїм волом, волом.
А де ж той віл?
В морі сі втопив!

Де ж тее море?
Васильками заросло!
Де ж тії васильки?
Коровиця з'їла!

Де ж тая коровиця?
В коробочку сі сховала.
Де ж тая коробочка?
Хробачки розточили!

Де ж тії хробачки?
Помельце замело!
Де ж тее помельце?
В вогнику згоріло.

Ку-ку-рі-ку за столом,
Іде пані з костуром.

ПІДУ В ЛІС

Піду в ліс.
Та й я, та й я!
Нарубаю пруття.
Та й я, та й я!
Знесу пруття.
Та й я, та й я!
Виплету комин.
Та й я, та й я!
Накладу ватру.
Та й я, та й я!
Загашу ватру.
Та й я, та й я!
Піду в ліс!
Та й я, та й я!
Нарубаю лозини.
Та й я, та й я!
Виплету кіш.
Та й я, та й я!
Насиплю води в кіш.
Та й я, та й я!
Кури будуть пити.
Та й я, та й я!
Та й ти будеш з курми воду пити?
А то файно!

Закінчивши проказувати, сміються до дитини.

МИША КНИШ ПРОТОЧИЛА

Миша книш проточила,
Муха борщ пролила,
Півень коня задавив —
Нічим їхать до млина.
А бабині коноплі
На печі попріли,
А дідові постолі
На льоду згоріли.
Ходе дід по току,
Баба по вгороду,
Носе дід кочергу,
Баба сковороду.

СКОРОМОВКИ ТА ЛІЧИЛКИ

МАЛА БІЛОЧКА

Мала білочка по ліщині скаче,
Білі горішки у торбину мече:
Плаксивим дітям дала по лущпинці,
А чічиним, файним те, що всерединці.

БОСИЙ ХЛОПЕЦЬ

Босий хлопець
Сіно косить.
Роса росить
Босі ноги.

ТИ, МАЛИЙ, СКАЖИ МАЛОМУ

Ти, малий, скажи малому,
Хай малий малому скаже,
Хай малий теля прив'яже.

ХИТРУ СОРОКУ СПІЙМАТИ МОРОКА

Хитру сороку
Спіймати морока,
А на сорок сорок —
Сорок морок.

ЛЕТІВ ГОРОБЕЦЬ

Летів горобець
Через безверхий хлівець.
Ніс четверик гороху
Без червотоку,
Без червоточини,
Без прочервоточини.

СІВ ШПАК

Сів шпак на шпаківню,
Заспівав шпак півню:
Ти не вмієш так, як я,
Я не вмію так, як ти.

КОГУТ КАЖЕ

Когут каже:
— Вовки ідуть.

Баран каже:
— Де?

А пес каже:
— Онде, онде.

Квочка каже:
— Клопіт мій,

Клопіт мій,
Де курятка подіти?
А качка каже:
— Так ті треба,
Так, так.

ГАДУЛЬ, ГАДУЛЬ, ГАДУЛЬКА

Гадуль, гадуль, гадулька!
Десь там моя зозулька
По полю літала,
Вий, вий, завивай!

РАЗ, ДВА, ТРИ, ЧОТИРИ

Раз, два, три, чотири!
Мене грамоти учили,
Не писати, не читати,
Тільки в ляльочки пограти.

Киця ляльочку розбила,
Мама киценьку побила,
Коли ж тато це узнав,
Киці вушка натріпав.

ХОБРЕ-БОБРЕ

Хобре-бобре, заховайся добре,
Бо як знайду, шкуру злуплю;
Піду до Івана, зробить барабана.

Слова лічилки повторюються тричі.

ЇХАВ ПІП

Їхав піп мимо кіп,
Лічив снопи по три копи:
Одна копа ковпаком,
Друга копа ковпаком,
Третя копа ковпаком...

Проказавши слова лічилки, рахують до тридцяти

СЕМЕН СКАЗАВ СВОЇМ СИНАМ

Семен сказав своїм синам:
— Сини, складіть скирту сіна.
Сини склали скирту сіна.
Семен сказав своїм синам:
— Спасибі.

ПОПІЛ, ПОПІЛ, ПОПІЛЬНИЦЯ

Попіл, попіл, попільниця...
А де ж наша зозулиця?
Понад морем літала,
Синім оком кувала.
А ти, кив, не кивай,
А ти з города тікай.

РАЗ, ДВА — ДЕРЕВА

Раз, два — дерева,
Три, чотири — вийшли звірі,
П'ять, шість — пада лист,
Сім, вісім — птахи в лісі,
Дев'ять, десять — це сунічки
Підвели червоні личка.

РАЗ, ДВА, ТРИ, ЧОТИРИ, П'ЯТЬ

Раз, два, три, чотири, п'ять —
Вийшов зайчик погулять.
Як нам бути, що зробити?
Треба зайчика зловити.
Будем знову рахувать:
Раз, два, три, чотири, п'ять.

ЗМІСТ

ПІСНІ

Був собі журавель	3
Козуню-любуню	4
Танцювали миші	5
Бігло, бігло козенятко	5
Та внадився журавель	7
Три кулики чайку любили	9
Два півники	9
Ходить гарбуз	10
Ой не знала господиня	12
Та продай, бабусю, бичка	14
Ой піду я на базар	17

НЕБИЛИЦІ

Вимолотив чоловік горох	21
А кулик наміє	22
Зайчику, зайчику	22
Ой мав же я два воли	23
Піду в ліс	24
Миша книш проточила	25

СКОРОМОВКИ ТА ЛІЧИЛКИ

Мала білочка	26
Босий хлопець	26
Ти, малий, скажи малому	27
Хитру сороку спіймати морока	27
Летів горобець	27
Сів шпак	28
Когут каже	28
Гадуль, гадуль, гадулька	28
Раз, два, три, чотири	28
Хобре-бобре	29
Їхав піп	29
Семен сказав своїм синам	29
Попіл, попіл, попільниця	30
Раз, два — дерева	30
Раз, два, три, чотири, п'ять	30

Нотне видання

БУВ СОБІ ЖУРАВЕЛЬ

Українські жартівливі пісні
Небилиці
Скоромовки
та лічилки

Редактор С. І. Зажитько
Літературний редактор В. Г. Мордань
Художник А. М. Паливода
Художній редактор В. Г. Котляр
Технічний редактор Т. М. Новикова
Програмне забезпечення фірми «Літ-Софт»
Комп'ютерне забезпечення В. В. Гончаренка

Формат 84x108 ¹/₃₂.

Умов.-друк. арк. 1,68.

Облік.-вид. арк. 1,2.

Вид. № 4767. Замовлення № 3-3021

Видавництво «Музична Україна»,
252004, Київ, Пушкінська, 32.
Київська нотна фабрика,
252655, Київ, МСП, Фрунзе, 51а.